

— posiłkowo, gdyby interwenient nie wstąpił do postępowania, obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Delek Europe BV

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „GO” dla towarów i usług z klas 9, 35 i 36 — zgłoszenie nr 9 995 201

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „GO” dla towarów z klas 4, 19, 35, 39 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2014 r. — Good Luck Shipping przeciwko Radzie

(Sprawa T-64/14)

(2014/C 93/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Good Luck Shipping LLC (Dubaj, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciele: F. Randolph, QC (Queen's Counsel), M. Lester, barrister, i M. Taher, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2013/661/WPZiB z dnia 15 listopada 2013 r. zmieniającej decyzję

2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 306, s. 18) i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1154/2013 z dnia 15 listopada 2013 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 306, s. 3);

- uznanie, że zgodnie z art. 277 TFUE nie mają zastosowania decyzja Rady 2013/497/WPZiB ⁽¹⁾ z dnia 10 października 2013 r. oraz rozporządzenie Rady (UE) nr 971/2013 ⁽²⁾ z dnia 10 października 2013 r. („środki październikowe”);
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że środki październikowe powinny zostać uznane za niemające zastosowania w zakresie, w jakim dotyczą strony skarżącej, a ich podstawa prawna nie jest właściwa.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że Rada naruszyła uzasadnione oczekiwania skarżących oraz zasady celowości, pewności prawa, ne bis in idem, powagi rzeczy osądzonej i niedyskryminacji.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Radę obowiązku uzasadnienia.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez Radę przysługującego stronie skarżącej prawa do obrony.
- 5) Zarzut piąty dotyczący tego, że Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie, iż spełnione są jakiegokolwiek kryteria umieszczenia w wykazie w odniesieniu do strony skarżącej, i nie przedstawiła jakiegokolwiek dowodów uzasadniających wskazanie strony skarżącej.
- 6) Zarzut szósty dotyczący tego, że zaskarżone środki naruszają przysługujące stronie skarżącej prawa podstawowe, w tym prawo do poszanowania reputacji i własności.
- 7) Zarzut siódmy dotyczący tego, że Rada nadużyła swojej władzy, przyjmując zaskarżone środki; zwracanie się przeciwko stronie skarżącej, gdy stanowi to obejście wyroku Sądu, nie jest właściwym użyciem swoich uprawnień.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/497/WPZiB z dnia 10 października 2013 r. zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 272, s. 46).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 971/2013 z dnia 10 października 2013 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 272, s. 1).